

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési ára:

Negyedévre 1 pengő 60 fillér.

Száma: 16 fillér.

Szerkesztőségi 88, kiadóhivatali telefon sz 67.

Nincs pénz!

A kormány szigorú rendeletet adott ki az adó behajtásra. Érthető a rendelet kiadása abból a szempontból, hogy minden munkához első sorban pénz kell, tehát ha a kormány dolgozni akar, ha tervei, célkitűzései vannak, amelyeket elérni akar, ha a gazdasági életben új korszakot akar nyitni, első sorban pénzre van szüksége. Megáll az állam szekere, ha az adók nem folynak be.

A rendelet kiadása ellen tehát lényegében nem lehet szólni s elvégre is azt követeli amiről mindenki tudta, hogy az államé s be kell fizetni. A kérdés ott fordul meg, hogy van-e pénze az adózó alanyoknak s meg tudja-e fizetni, amit kivettek rá?

Ismeretes, hogy az adókiivetés az előző évi kereset és jövedelem alapján történik. Így például a kereseti adó és annak összes járuléka, amelyek most kifizetésre kerülnek az 1931. évi jövedelem után lettek kivetve. Ebben az évben pedig végefélre rohamosan kezdtek a kereseti lehetőségek csökkenni és ez a csökkenés folytatódott 1932. évben is. Ebből az alaposan lecsökkentett jövedelemből kell tehát kifizetni azt az adót, aminek alapját egy jóval jobb évben keresték az adóalanyok.

A mezőgazdaság terhei legnagyobb részben ugyiszólva rögzítettek. Adójukat egy képletes jövedelem után vetik ki, amely képletet még jobb időben szerkesztették meg. Ez az adókiivetés egyáltalában nem veszi figyelembe sem a terményárak csökkenését, sem pedig az elemi károkat. Egyforma akkor is, ha sertések jól meghíztak, ha a tehénállomány gyarapodott s akkor is, ha elpusztultak. Nyíltkérdés tehát, hogy hogyan fogja a gazda kifizetni az idej lehetetlen olcsó

árak mellett, azt az adót, amelyet jobb értékesítési lehetőségek mellett is csak nehezen tudott kifizetni?

Van azonban a kérdésnek még egy oldala s ez pillanatnyilag a legfontosabb. A deflációs politika folytán a pénz kimegy a forgalomból és részben a Nemzeti Bankba, de legfőképpen a nagybankok pénzszekrényébe vándorol. A gazdától kérik a kamatot, a törlesztést, fizet amíg csak tud, de az így befizetett pénz bekerül a pénzszekrényekbe s ott tétlenkedik, mialatt az egész közgazdaság sorvad a pénztelenség folytán. Érdekes lenne és szemléltetően lehetne a pénztelenséget igazolni azzal, ha az összes magyar pénzügyintézetek készpénzállományát kimutatnák. A fővárosi bankokban milliók vannak s ha ehhez hozzávennék a vidéki pénzügyintézetek készpénzét, olyan számot mutatna, amely nyilvánvalóvá tenné, hogy a pénz egészségtelenül teaurálódott s nem teljesíti hivatását.

Amikor az adóvégrehajtási rendeletet kiadták, egyidejűleg meg kellett volna oldani, hogy ezt a pénzmennyiséget kikergessék odújából vissza az életbe, az emberek közzé, a munkahelyekre, hogy eljusson mindenhol, ahol epedve várják, mert ebben a gazdasági rendszerben ez az élet, a kenyér és mindennek megmozgatója.

Meg kell gondolni a bankjegyek olyan szaporítását is, amely még nem jelent inflációt, de mégis megoldja a gazdasági életet. A mai Magyarország nem tudja azt a fedezetet nyújtani a pénznek, mint a pár év előtti, vagy ha mégis tudja, hát keressék meg ezt a fedezetet. Hozzák vissza a kisbolt vagyónokat, tegyék le fedezetnek vagy keressenek más kiutat,

mert csak akkor tud az ország fizetni, ha van miből. Aki ezekben a nehéz időkben adófizetés ellen izgat, megérdemel minden büntetést,

de mikor ezt kimondjuk, meg kell indítani a gazdasági élet kátyubaragadt szekerét, hogy az adófizetéshez szükséges pénzt megkeressék az emberek!

Beolvasztják az OTI. mohácsi kirendeltségét, megszüntetik a körzeti forgalmiadó hivatalt!

Mohács város minden tényezőjének össze kell fogni, hogy ez ne történhessen meg. Nagyközséggé súlyosztik ezzel vissza a várost.

Már több ízben felbukkantak olyan hírek, hogy az OTI. kirendeltségét a pécsi pénztárba olvasztják be, valamint, hogy megszüntetik a mohácsi körzeti forgalmiadó hivatalt. Ezek a hírek nem látszottak olyan komolyaknak, hogy azzal érdemesnek tartottuk volna foglalkozni, azonban

ezen a héten mindkét beolvastásról olyan helyről és olyan komoly formában értesültünk, hogy feltétlenül elhatározott ténynek kell vennünk, annál is inkább, mert értesülésünk szerint mindkét hivatal már január elsejével megszűnne.

Nem vagyunk hívei a mindenben való centralizálásnak, mert mi akik a vidék szempontjából nézzük egyes intézmények működését, decentralizált helyen való fenntartását, látjuk, hogy

mennyire fontos, hogy egyes hivatalok, intézmények olyan helyen legyenek, hogy a közönség hozzáférhessen könnyen.

Éppen ezért annak idején a Mohácsi Hirlap egyike volt azoknak, akik elsőnek tiltakoztunk a mohácsi munkásbiztosító pénztárnak kirendeltséggé való visszafajlesztése ellen és — sajnos — az idő és a gyakorlat nekünk adott igazat, mert nagyon sok esetet tudunk, amikor a tagoknak igen egyszerű segély elnyerése végett Pécsre kellett mennie és sok panaszról tudunk, amely csak panasz maradt és nem orvosoltatott, mert az illető inkább fizetett és nyelt egyet, mert Pécsre beutazni nem volt pénze.

Hatványozottan ez a helyzet állana elő, ha a mohácsi kirendeltséget megszüntetik és Pécsre viszik.

Leveléssel gyógyítani, segélyeket osztogatni, ha

egyáltalában a tagok igényének szemlélő tartásával elintézhető is, sokkal körülményesebb, mint személyes érintkezés által.

Ugyanigy vagyunk a körzeti forgalmiadó hivattal, amelynek beolvastását a pécsi kir. pénzügyigazgatóságba Mohács közönsége nem tudja megérteni. Hiszen a forgalmiadó kivetésének, helyes mértékben való megálapításának alapja a kellő ellenőrzés.

Mennyivel fog ez olcsóbbá kerülni a kincstárnak, ha Pécsről kell küldeni majd ellenőröket, vagy ha itt van a hivatal?

Van azonban mindkét beolvastásnak más szempontja is. Az OTI. mohácsi kirendeltségének tisztviselői 90% ban mohácsi, akiknek valóságos katasztrófát jelentene a

Pécsre való berendelés. Rendes polgári életet élt egzisztenciák omlanának össze, ha idegenbe kell menniük.

A forgalmiadó hivatalnál viszont, akik nem is mohácsiak, most már évek óta itt élnek, itt rendezték be életüket, családi vonatkozásban olyan szálakkal kötődtek a városhoz, hogy ugyanazt lehet rájuk is mondani, mint az OTI. tisztviselőkre.

Mindezek felül áll még a város társadalmának közös érdeke. Ez a két hivatal

centrumként vonzotta ide a vidéket, a községek és tekintélyes szerepük volt abban, hogy Mohács idegenforgalma emelkedjen.

Ez teljesen meg fog szűnni. Ha pedig ebből a szempontból ítéljük meg a két hivatal elvételét, nyugodtan állíthatjuk, hogy

ezzel Mohács megyei várost visszaszülyesztik jellegében nagyközséggé s mi, akik mindig hirdettük a megyei város fenntartását, az elsők leszünk, akik a nagyközséggé való visszafejlesztés mellett szálunk sikra, ha ez megtörténik.

Nézzünk csak körül, mi marad ezek után Mohácsra? Csúpan olyan hivatalok, amelyek minden nagyközségben megvannak, ha véletlenül járási székhely. Ezekért költséges városi apparátust fenntartani felesleges pazarlás lenne.

Erről a helyről hívjuk fel dr. Margitay Lajos polgármester figyelmét, akinek minden erejét, összeköttetéseit igénybe kell vennie, hogy a helytelen centralizálásnak ezt a két példáját megakadályozza.

De össze kell fogni ez egyszer Mohács város minden társadalmi rétegének, minden foglalkozási ágának, hiszen városunk visszafejlődéséről s ezzel kenyerünkéről van szó. Az OMKE, az Ipartestület, a gazdakörök egyöntetűen kell, hogy tiltakozzanak ez ellen.

Mutassuk meg, hogy ha a város érdeke kívánja tudunk összefogni s egyesült erővel dolgozni városunkért!

A Credo a teljes vasárnapi munkaszünet mellett.

A Katolikus Legényegylet helyiségében tartotta meg a mohácsi Credo egyesület — a nyári szünet után — az első őszi taggyűlését az elmúlt vasárnap. A szép számban megjelent credistákat Patton János belvárosi káplán, ügyvezető alelnök üdvözölte s ugyanakkor

ő tartott élvezetes, szép előadást a katolikus akcióról.

— Régente — ugymond — a királyok és fejedelmek voltak támaszai az egyháznak s ennek folytán barátság fejlődött az Egyház és az állam között. Ezt a barátságot napjainkban a liberálisizmus meggyöngyöztette, amelynek Franciaország a szülőföldje s amely hazánkban a kommunizmus előtt és alatt ülte diadalát. Ezen áramlatok a nagy többségben levő katolikuságnak, szervezetlenségünk és tehetetlenségünk folytán, igen nagy károkat okoztak, behozták a polgári házasságot, megalkották a vallási törvényt stb. stb. A katolikuságnak arányszáma 66%. Ennek a nagy többségnek fel kell ébrednie a letargiából, újjáéledésnek kell jönnie, harcos katolikuságnak kell kialakulnia! Mindezt célozza a katolikus akció.

— A katolikus akció tetőegyesület, amely az összes katolikus egyesületeket, a 66%-os katolikus többséget magába gyűjti, megszervezi és mindazt a saját munkakörébe olvasztja, ami a hitéletre vonatkozik. A katolikus ügyekben eddig leginkább a pap előszobázott és kilincsel, de a katolikus akció megmozgatja az egész 66%-os többséget. Természetesen nem rendszabályokra, hanem harcos munkái világi katolikusokra volna szükség. Egy lelkes világi apostol jobban felel a szendörgő kedélyeket, mint a legszebben felépített, de lélekkel el nem töltött szervezet. Mohácsra még nincs katolikus akció, de van Credo, amely arra van hivatva, hogy a létesítendő kat. akció tartó oszlopa és lendítő sulya legyen.

Keresztül kell ebben a városban vinni a teljes vasárnapi munkaszünetet, talán a borbélyok, meszarosok és élelmiszerkereskedők kivételével, akik délelőtt 9 óráig nyitva tarthatnak

üzletüket. A munkaszünet haszna az lenne, hogy a leventegyakorlatokat délelőtt lehetne megtartani és az ifjuság szét. misét hallgathatna. Ma a helyzet az, hogy a tanoncok vasárnap délelőtt dolgoznak, misére nem juthatnak, de a vasárnap délutánjuk sem szabad, mert akkor leventegyakorlatozás van. Tanulnunk kell más felekezettől s nekünk is csak katolikus vallású embertársainkat kell elsősorban támogatnunk mindenféle téren. Mohács keresztény város, lássák ezt meg tehát minden vonalon. Igen fontos a katolikus sajtó támogatása. Sajnos Mohácsra a liberális sajtó 800 példányszámot szór szét naponta, ezzel szemben a kimondott katolikus sajtó szegénytelenül kevés példányszámmal szerepel. Nem beszélünk, nem hangulatot keltenünk, hanem cselekednünk, egyszer már valamit tennünk is kell s az eredmény nem maradhat el!

A lendületes tartalmas beszédet a credisták nagy tetszéssel fogadták.

Ezután az ügyvezető alelnök beszámolt a gyűdi zárandokutóról, majd indítványozta, hogy azon credisták, aki a gyűlésekről négy ízben indokolatlanul távolmarad, a tagok sorából zárják ki. Három mulasztás után írásbeli intést kap az illető, a negyedik mulasztás a kizárást vonja maga után. A taggyűlés az indítványt határozattal emelte, Röviden vázolta ezután az ügyvezető alelnök a Credo jövő programját, amelyen főleg a hitéletre vonatkozó értékes előadások szerepelnek.

Rubint József, Schmidt Károly és Balogh Pál felszólalásukban a credistákat munkára, összetartásra s főleg egymás támogatására buzdították s ezzel a gyűlés véget ért.

— Őszi divatlapok megérkeztek és kaphatók Friedrich Oszkár könyv-, zenemű- és papirkereskedésében, Mohács.

végén egy tallér sem marad a markodban, hehehe!

Mihály nem felelt. Jó lett volna kint lenni, a zuhogó esőben, egy fűzfa derekához támaszkodva hátamögött a tegnappal, amikor megtudta, hogy Lilla kezét másnak ígerte s az utána következett keserű éjszakával, melynek szivatagában nem volt más forrás, mint a könnyek patakja, nem volt más virág, mint Lillának elérhetetlenül messze lebegő alakja.

De Vajdáné — kezében égő gyertyával — lelkesedve penderült be az ajtón.

— Kedves Lévy ur! — pergett a nyelve. Isten hozta minálunk. Mily meglepetés. Julia! Mit állsz ott, mint egy sóbálvány? Miért nem hozod a szilvóriumot? Ki se mondhatom, mennyire örülök, kedves Lévy ur.

— Én is nemzeti asszony! És ha az országos vásár holnap jól sikerül. — Mit gondol, sok marhát hajtanak fel? Nem üzi el az eső a kupeceket?

Vajdáné a rossz időn sopánkodott, a lányka szilvóriumot szolgált fel, a poéta pedig lehunyta szemmel kósza dallamokat kergetett, a «Földiekkel ját-

Válasz L. L.-nek a „Dunavidék“ október 23-iki számában megjelent viszonzóválaszára

Bár sem dr. Kápolnai esperesplébános, sem Petrovits Károly ig. tanító, sem a kereszténypárt, — amelynek tagja sem vagyok — nem bizott meg, hogy nevükben válaszoljak L. L.-nek, azt hiszem, nem fogják rossz néven venni, ha ezt mégis megteszem.

L. L. Uram!

A „Mohácsi Hírlap“ mult heti számában már kifejtettem álláspontomat arról, hogy minek is tartom én és minden tárgyilagosan gondolkodó ember azt, ha valaki beleesik a hitközségi költségvetésekbe, bíraskodik is felette, anélkül, hogy csak meg is nézte volna, hogy mi van abban. Azt mondtam ott, hogy az ily eljárás nem igazság keresés, hanem egyszerű demagógia.

Uram! Ha rólam állapította volna meg ezt valaki, hogy hozzászólók valamihez, aminek nem is néztem utána, én vagy egy szót se írnék többet arról a tárgyról, vagy pedig nyugancsak átanulmányoznám előbb, nehogy meg egyszer ily leálcázásban legyen részem.

De nem úgy Ön. Ön továbbra is csak ép úgy írogat arról a költségvetésről es pedig továbbra is csak úgy, hogy még most sem nézte meg, mintha misem történt volna. Ebből az eljárásból csak két következtetést vonhat le minden gondolkodó ember és pedig azt, hogy Ön hitközségi dologban vagy nem tud, vagy nem akar gondolkodni. Mindkettő szomorú.

Ezek előrebocsátása után nézzük a viszonzóválaszának azon részét, amit dr. Kápolnai esperesplébánosnak szánt. Ebben írja. „A válasz azt mondja, hogy „az iskolának folyton emelkedő kiadásait nincs módunkban csökkenteni“

szó égi tünemény» kezdetű versének első lenge, bizonytalan töredékeit. Félálomban hallotta, hogy Lilla zongorázik és énekel és látta, amint a hangok messze szállnak az esőben, át hegyenvölgyön, a debreceni házikóig, ahol egy édesanya szive megremegett tőlük. Aztán felvették a karos gyertyatartót, átmentek az ebédlőbe, vele nem is törődtek. Odaült a zongorához és lehajította fejét a billentyűkre. Ugy érezte, hogy Lilla mellette áll, kezét a fejére teszi, reszkedő könny gördül a szeméből, elsiroztatja fiatalágát, életét. És ő beszélt hozzá, köszönte neki, hogy új fájdalmakat, új színeket, új virágokat ismert meg általa és sajnálta, hogy őrzik és eladják és fájni fog asszonyléte örökre. És a sugáralak lehajolt hozzá és arcára csókolta a bizonyosságot, hogy örökké szereti.

Felnézett. A szoba sötét volt. Az eső verte az ablakot. Menni kellett. Ki az éjszakába. A magyar éjszakába.

Menni szüntelen, megállás nélkül. Mig szét nem bomol, össze nem roskad féluton. Az éjszakában, hol csillag nem párázlik, szövétnék nem lobog.

TÁRGA

Bucsu.

Írta: Strém István.
(Folytatás.)

— Mily szép verseket fog irni most Mihály — mondotta zavartan. A fájdalom a poézis legjobb forrása. Mig ha kegyelmedhez mentem volna, ha boldog lett volna...

— Akkor az életem lett volna egy csudálatos vers!

Hirtelen kerézkörgés hallatszott, az esőn keresztül lópatkó cuppanás és egy nagy loccsanás, amint a kocsi megállt. Julianna elpirult.

— Menjek? — kérdezte Mihály tétován. Vagy talán elrejtőzzem, hogy ne kelljen szégyelni magam miattam?

A lányka megsebzetten döbent rá, mint egy törrel megszurtt özike. De mielőtt válaszolhatott volna, felnyilt az ajtó és egy harcsabajszu, kövér férfi lépett be, kék mellénye felett vastag aranylánccal, melyről egy kis disznóköröm lógott.

— Hü, fékomadta, ez aztán az eső! — ütögedte egyik csizmáját a másikhoz. — Mit szólna hozzá galambocskám?

Megcsókolta két felől is mennyasszonyát, aztán elégedetten vetette magát egy karosszékre, zsinoros nadrágját és ezüstpitykés mándliját vergetve.

— Julianna! Tíz göbolyt hajtok fel Bécsbe. Tíz pompás tagra hizlalt marhát — egyenest a Lichtenstein herceg asztalára. Mit gondol, van-e még ilyen lángész a világon?

— Engedje meg, hogy bemutassam kegyelmednek Csokonai Vitéz Mihály urat, mutatott a költőre a leányka válasza helyett.

— Valamilyen marhakupec? — nyújtotta oda hanyagul kezét a kalmár.

— Nem, hanem poéta, jegyezte meg Julianna.

Ah! Afféle rimfaragó. Nohát ahhoz a mesterséghez nem értek. De nem is becsülöm sokra. A marhák, öcsém, ahhoz kell tudomány! Egy-kettőre rád szóznak ám, valamilyen keshet, kóros jószágot, ha nem értesz a fogához, meg a patájához! Ha a vásárhoz nem tudsz, úgy kiforgatnak a göbolyeidből, hogy a

teni. Evvel ellentétben pedig később beigéri, hogy mégsem marad az adó 30 százalék felett. Most már csak azt kérjük, ha a kiadások nem csökkenthetők, hogyan érhető el — ha jelentéktelen — adócsökkentés. Vagy ha most az emelkedő kiadások ellenére mégis elérhető, miért kellett az adót felemelni. (Dunavidék).

Erre csak megint azt mondom, hogy ha Ön attanulmányozta volna azt a költségvetést, nem találta dr. Kápolnai szavaiiban ellenmondást, gúnyolni és gáncsolni valót. Ha attanulmányozta volna a költségvetést, rájöhetett volna, hogy annak legnagyobb része nem csökkenthető. Vannak azonban ott oly tételtek is, amelyek felsőbb rendelkezésre kerültek bele, amelyek azonban, ha az idén ki lesznek egyenlítve, a jövő évi költségvetésben már nem fognak szerepelni. Ennek pedig aztán legtermészetesebb következménye, hogy jövőre ennyivel kevesebb lesz az adó.

Lássa L. L. Ur, nincs ellenmondás. Az adó tehát természetes okból kisebb lesz. De Ön ezt persze annak idején úgy fogja feltüntetni, hogy ez a kisebbedés az Ön agitációjának a gyümölcse. Erre már most is felhívom figyelmét, nehogy akkor elfelejtse és a elismerésnek egy „jól megérdemelt” csokrától elessen.

2. „Nem fogadhatjuk el a válasz azon részét sem, hogy 40 százalékra az adót felemelni senki nem akarta. Ezt mi hitk. képviselőtestületi tagoktól tudjuk. Nem nagy lekiűrdalást tetelezzünk fel az adóemelést mellett szavazóknál, hogy 33, vagy 40 százalékra emeljék-e az adót; ott már 70/0 nem számít.” (Dunavidék).

Itt azt hiszem nem fog senki sem fenakadni, ha erre az érvekkel alá nem támasztott izléstelen kirohanásra bővebben nem is válaszolok.

Uram L. L. Ön azzal mer elé állni, hogy itt már nincs lelkiismeret? Azután, amit a M. H. mult

Menni a végzetbe. Fényesen lángolni, elégni, összetörni én megkönyezetlen hamusodni az akácok alján.

Járta az utcákat szakadó esőben, nagy fájdalomban. Oh és sötét honom! — gondolta. Magyar sivatag. Hadház homokja. Megfagy benned a poéta — tűz, hiába folyik érted a vérem. Süket falak között elhal lantom és lelkem égbe, testem földbe áhi tozik. Lilla nélkül mit ér életem?

Egy udvaron élesen, bántóan vonított a kutya.

Benne új melódiák fuvalata zengett és homályos, kinos eszméléssel érezte, hogy csak az miénk, ami a földön nem lehet miénk, hogy Lilla örökre az övé, örökre dal, szépség és ifjuság marad benne, mint oltárkép, melyet mulandó földi nőről álmodott remekbe a festőművész. Az eső is elált és a kacér hold lágyan lengett egy felhő peremén.

Már ott állt a kocsmá előtti és benézett. Láta, hogy szőlőlombbal homloka körül, ben ült a kóvér Bachus és két lompos karját feléje tárja.

Vége.

heti számában irtam, most már csak azt mondom, ha Önbe csak tizedrész annyi lelkiismeret is volna, ami ezen urakban van, még a tinta is elpirult volna tolla alatt afeletti szégyenében, hogy ilyeneket vet papírra. Azt hiszem, ily eljárás után egyáltalán nem sértődik meg, ha — mint minden párton kívüli — azt mondom mindenkinek, aki lelkiismeretéről beszél, hogy ne menjek Önhöz, mert az Ön üzletében a lelkiismeretesség egy ismeretlen árucikk.

3. Arra is szeretnék választ, összeegyeztethető-e egy hitközségi alkalmazott minőséggel, a hitközségi választásokon korteskedni. Azért fizetjük mi, hitközségi tagok azt a magas adót s így alkalmazottat, hogy aztán a hitközség kebelében párturalmat létesítsen és hitközségi tagok ellen dolgozzon a választásokon. (Dunavidék.)

Erre az a válaszom, hogy igenis összeegyeztethető. Sőt nemcsak összeegyeztethető, hanem szerintem kötelessége is minden kat. tanítónak, hogy az iskolán kívül is foglalkozzék a néppel, azt felvilágosítsa, különösen mikor oly báránybőrbe öltözött farkasok ólalkodnak körülötte, amilyenek kezdem már Önt is tartani, jó L. L. Uram.

Különbösen is, mint látom, Önt is nem az bántja annyira, hogy Petrovits Károly politizál, mint inkább az, hogy nem Önnek politizál. Ha az ugynevezett városi párt mellett agitálna, akkor ő volna a legjobb tanító, aki igazán hivatásának él.

Kifogásolja, hogy P. K. mint a hitközség fizetett alkalmazottja politizáljon és pártpolitikát hozzon be a hitközségbe.

Hát abban meg nem talál semmi kivétli valót, hogy dr. Paschke mint a város fizetett alkalmazottja szintén felhasznál minden alkalmat a városi párt erősítésére.

Ja persze, az ugye már haza dolgozik és akkor már más elbírálás alá esik ugyanaz a dolog.

Válaszomat azzal fejezem be, hogy ha valamihez hozzá akar szólni úgy tanulmányozza előbb azt a dolgot. Ha meg tanácsot akar, akkor nemcsak az egyik, hanem a másikpárti neves jogászoktól is kérje ki azt. Ha ezt megteszi, nem fogja megbánni egyes cselekedeteit, mert nem lesz egyoldali és nagyobb tárgyalagossággal fog tudni szólni a dolgokhoz.

Ezt üzenem én Önnek L. L. Ur, mint a „Dunavidék” nek egyik pártonkívüli olvasója.

A kisipar szervezetlensége.

Szervezetlenségben találja Gömbös miniszterelnökünk a kisiparos bajok összes forrását. Ezen megállapításban igen sok igazság van, mert ma a magyar társadalom egyes foglalkozási ágai, így az iparosság is, érdekei megvédésére sem erkölcsi, sem pedig anyagi erejét kellő mértékben nem állítja sorompóba.

A legutolsó pécsi iparos tiltakozó nagygyűlés alkalmával megállapítható volt, miszerint az élet-

bevágó kérdésben is az iparosságnak csupán 15%-a volt jelen és különösen hiányzott az iparosság az a rész, amely, ma még anyagilag jól áll és ezzel a liberális felfogás szerint erkölcsi erővel is rendelkezik, tehát rendelkezik mindazon kellékekkel, amelyek iparostársaik helyzetének javítása érdekében teendő lépésekben sullyal bírna.

Ez a gyűlés igazolta azt, hogy a magyar iparosság szervezett életben nem szívesen vesz részt. Ennek a jelenségnek pedig igen mélyreható okai vannak.

A szervezett élettől való tartózkodásnak magyarázatául a magyar természetben rejlő, ugynevezett turáni átkot szokták felhozni. Ezt az érvelést éppen az iparosságnál elfogadni nem lehet, mert hiszen iparosaink igen tekintélyes része származását főleg német eredetre tudja visszavezetni, akikhez semmi köze a turáni átkoknak. Az iparos széthúzásának oka első helyen abban keresendő, hogy a liberálisizmus a mult századot arra használta fel, hogy a régi erkölcsök helyébe új elgondolásokat vezetett be, az egyénbe a pénzvágy szörnye fészkelte be magát, amelynek kielégítése céljából az egyén túlzott szabadságot követelt és nem tűrte a szervezett élet gátló korlátait. Ezzel a nevelési elgondolással azután sikerült a régi társadalmi szervezeteket szétmorzsolni. Így aztán kifejlődött az a liberális kapitalista erkölcsi tétel, hogy ami az egyéni teljes szabadságnak és a pénzhatalomnak kedvez, az jó és erkölcsös, minden más elgondolás társadalom- és államellenes, tehát üldözendő. Lassan aztán az egyéni szabadság csak eszközzé vált arra, hogy a pénzé legyen minden: a munka eredménye, de meg a jog is, tehát minden az övé!

A liberális kapitalizmus útjában állott elsősorban a céhrendszert, amely az istenfélelemnek, az erkölcsnek, a kis existenciáknak biztos védelmet nyújtott minden kizsákmányolás ellen, tehát ezt fel kellett bomlasztani. Amikor ez sikerült, a nagy szabadság megrészegítette az egyes iparost és hallani sem akart arról, hogy magát a korlátok közé engedje szorítani. Eltávolodtak az iparosok az egyesülés, a szerveztesség gondolatától és oda vezettek, ahol ma van az iparosság összessége: lassan eluszik minden vagyonkaja, nincs munkaalkalma és vagy hatósági inségmunka- vagy a népkonyhán való ellátás réme fenyegeti.

A liberális kapitalizmus vérszemet kapva végzetes győzelmeitől. Öröngő mámorában. nemcsak a dolgozókat, de fogyasztókat is rabszolgahadába kényszeríti, mert csak ezen az uton képes a verejtéket és a pénzt teljes egészében a maga javára gyűlölcsoztetni. Az árukartellek kiuzsorázó politikájának hatalmas támasza a pénzkartell, mert amaz a fogyasztótól elszívja a pénzt, tehát a kisiparosnál már nem tud az dolgoztatni, kénytelen a fogyasztó az olcsó, de ócska gyári áruval megelégedni, nincs pénze a tartós és jó kisipari termék megvásárlására, a pénzkartell pedig nem ad a kisiparnak kellő tőkét az ipar

IGYUNK
ZWACK-UNIKUM
gyomorerősítő likőrt!

folytatásához, ha ad is méregdrága, a termelésnél eredményesen fel nem használható kamatok mellett, így a kisiparos a versenyben lemarad és vagyoniilag tönkremegy.

A falusi kisiparos már a tanulatlan mezőgazdasági napszámos sorsára jutott, 80 filléres kapás napszámmal keresi kenyerét és a neki nehéz arató munkával biztosítja jövőjét, mert a gazdától a kartellek drága iparcikkokkal és magas kamatokkal rég elszívták az erőket és így a falusi iparos szakmabeli munkához nem juthat. A közelmúltban még jó módban élt iparosaink fogcsikorgatva járnak nyögnek a szegénység jármában: kinszenvedés tölti el lelküket. Álmatlanságban szenved az iparos, mert családja részére még a mindennapi kenyeret sem tudja biztosítani!

Az iparosság mai szegénysége igazságtalan, mert monopoliunok fosztották ki őket közvetve és közvetlenül!

A liberális kapitalizmus nemcsak haladást, de a kultüremberhez illő jólétet is ígért az embernek. Így sikerült neki a jóhiszemű nemzetek nyakára ütnie. Igaz, hogy az előrelátó nemzeteknél igen hosszú ideig tartott az, amíg erőt vett rajtuk, vagy ha ez sikerült neki, csak rövid ideig türelt béklyóit. Amerika pl. csak a világháboru után hódolt be az aranytulajdonosoknak, addig, amíg az ingatlanfedeztetű pénzrendszeren állott, Amerika az emberl boldogulás fogalmát jelentette. A világháboru után azonban behódolt és ezzel ő is ki volt szolgáltatva a liberális kapitalizmus teljes spekulációinak. Népnyomor és munkátlanság az eredmény!

A pénztöke kapzsisága következtében ma Európában 11 millió munkanélküli van, családtagjaikkal együtt mintegy 33 millió ember van a rendszer fogyasztásból kikapcsolva. És miért? Azért, egyszerűen, mert mert 700 éves elavult pénzrendszer, amely tisztán önző célokat ismer és nem vesz tudomást arról, hogy a mai gazdasági hullámokkal már haladni nem tud, nem hajlandó ósdi elgondolásából engedni, egyszerűen nem ad annyi csereeszközt a forgalomba, amennyit az egyes nemzetek gazdasági életének lebonyolítása igényel. Ezért nincsen munkaalkalom és ezért nincs remény a javulásra.

A liberális kapitalizmus által megteremtett és a gyakorlati életben megvalósított egyéni szabadság olyan nagy luxus a magyar nemzet számára, hogy azt tovább nem üzheti. Ez az egyéni szabadság eredményezte azt is, hogy ma az ipar „bitang jószág, amelybe az iparszabadság alapján mindenki belekontárkodik.”

A bajok mélyreható bajait most már ismerve, felmerül a kérdés, hogyan lehetne hát az iparosok helyzetén segíteni?

Mindennek abc-je, hogy vásárlóképes fogyasztó tömeget kell teremteni. Ezen tényező megteremtése független a kisiparosoktól, ez az állam feladata, csak ő tud egyedül gondoskodni a csereeszközök, a pénznek előteremtéséről. Szakítani kell az aranylappal és rendelkezésére fog állani a magyar gazdasági élethez szükséges csereeszköz.

A második lépés nézetem szerint, a munkahely védelmi törvénynek megalkotása, mely a végleges rendezésig helyettesítendő a moratoriumot. Moratoriumot kormányunk ugyanis külföldi nyomásra ki nem terjesztheti, viszont a produktív munkában részvevő iparosaink érdeke és mai siralmas helyzete követeli, hogy segítsen az államhatalom.

Ezen törvény keretén belül: megvédendő az iparos munkahelye. Szabályozandók a kereseti viszonyokhoz mérten a műhelyberek és hogy csak hosszú, egy éves felmondással legyen elmozdítható az iparos a bérieményből. Kiseb gépei és munkaeszközei mindennemű lefoglalás alól teljesen mentesítenek. Míg a munka eredményéből úgy a megrendelőnél, mint a raktárra való dolgozás esetén a kész áruból is csak 20% legyen lefoglalható, még köztartozások fejében sem lehet sen többet lefoglalni.

Az az érzésem, hogy egy ilyen törvény nagyon sokat segítene a bajba jutott iparosok helyzetén.

Hogy ilyen törvényre milyen nagy szükség van, igazolja az is, hogy például Budapesten ma igen sok volt, jóhírnevű iparos kénytelen „Sitzet“ vásárolni. Egy műhely sarkában boldog ha szerzsámaít lerakhatja és ott keveske megrendeléseit elkészítheti.

Hova lett a régi iparoshírnév és milyen szánalmas helyzetbe került az iparos?

Az iparosság szomorú helyzetén végérvényesen csak úgy tud segíteni, ha vissza tudja állítani az autonómiával rendelkező céheket modern formában, melynek keretén belül aztán úgy az ipargyakorolhatás, valamint a munkaberek és az árúar szabályozása keresztülvihető.

Ennek megvalósításához tökéletes szervezkedésre van szükség!

Kárász József.

Templomszentelés a ferencrendieknel.

Hosszú 4 és fél hónapi munka után elérkeztek a ferencrendiek oda, hogy templomukat a festés után vasárnap felszentelhetik és a hívek buzgalmának újból átadhatják.

A festést, mint lapunkban már megemlékeztünk róla *Fundscher* Móric ifj. budapesti róm. kat. kongreganista festőművész végezte. Ez oly jól sikerült, hogy erre nemcsak ő, hanem mi mohácsiak is büszkék lehetünk. Gazdakodtunk megint valamivel, amit büszkén mutogathatunk a városunkba jövő idegeneknek.

A festéssel ugyan már szeptember végére készültek el, de mivel a templom kövezete is már nagyon rossz volt, ennek

cementlapokkal való kicserélése és egyéb apró munkák még egy hónapot vettek igénybe.

Az utolsó szentmise június 21 én volt a régi templomban. A legelső pedig az ujonnan kifestett templomban vasárnap, október hó 30-án 10 órakor lesz.

Érdeklődésünkre, hogy lesz-e valami nagyobb ünnepség a szentelésre, azt a választ kaptuk, hogy nem lesz.

Azt mondják a jó atyák, hogy még meglehetősen adósságuk maradt a festés és kövezés után és nekik előbbre való az, hogy ezt az adósságot törlesszék, mint hogy egy nélkülözhető ünnepséggel csak újabb adósságot csináljanak.

Felkérésünkre az alábbiakban adták a szentelési programot: Vasárnap 10 órakor az ujonnan kifestett templom megáldása. A megáldás után, ha az idő kedvező ünnepélyes szentelési körmenettel viszik vissza a legmél-tóságosabb oltárszentiséget a zárda «aula» terméből a templomba. A körmenet iránya: zárda, Kossuth L. u., Felszabadulás u., Vármegye u., Barát u. és így be a templomba, ahol aztán ünnepélyes hálaadó mise lesz mindazon jólelkű hívek szándékára, akik akár a legcsekélyebbel is hozzájárultak az Úr házának ékesítésére.

Ha az idő azonban nem lesz kedvező, ebben az esetben elmarad a körmenet és a templom megáldása után szent beszéd és utána szentmise lesz.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

— Egyházmegyei hír. A megyéspüspök *Leitner* Tibor s. lelkészt Bogdásáról Nagynyárádra helyezte át.

— Küldöttség a miniszterelnökhöz. A mohácsi esperes kerület tanítósa csütörtökön gyűlést tartott, amelyen az elmaradt hitközségi fizetés ügyével foglalkoztak. A gyűlés elhatározta, hogy lehetetlen helyzetüket memorandumban ismertetik s azt *Kápolnai* Zsigmond dr., *Rausz* Alajos plébánosok, *Petrovits* Károly és *Mauthner* igaztanítókból álló küldöttség viszi fel a miniszterelnökhöz és a kultuszminiszterhez.

— Ügyvédi vizsga. Dr *Stumpf* György ügyvédjelölt az egységes bírói és ügyvédi vizsgát kitűnő eredménnyel letette.

— A püspöktemplomban ma, vasárnap és Mindenszentek ünnepén a 9 órai szentmise elmarad.

— A Mansz választmányi ülése. A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége mohácsi csoportja nov. 3-án tartja rendes választmányi gyűlését, melyre kéretnek a hölgyek minél nagyobb számban megjelenni szíveskedjenek. Vezetőség.

— Reformációi emlékünnepe. A ref. egyház október 31-én, hétfőn este 6 órakor a evangélikus és református hívek számára közös vallásos estélyt tart. Predi-

kációt mond *Vikár* Zoltán ref. lelkész, *Vértessy* Zoltán magyarbólyi evang. lelkész, *Luther* 95. tételének elsőpontja és magyar jövődő címen előadást tart. Zene, énekszám és szavaltatok egészítik ki a műsort. Október 30-án, vasárnap délelőtt 10 órakor ünnepi istentiszteletet tart és urvacsorát oszt a gyülekezet lelkésze.

— Eljegyzés. *Dorn* Margit tanítóőnt október 23-án eljegyezte *Kuhn* Béla pécsi állami elemi iskolai tanító.

— Kormányzói elismerés. A kormányzó a miniszterelnök előterjesztésére megengedte, hogy *Szkladdányi Ferenc* DGT. főtisztnek, aki a társaság szolgálatában negyven éven keresztül lelkiismeretesen és becsülettel szolgált, legmagasabb elismerése tudtul adassék. — A magas elismerés mindenképpen arra érdemes tisztviselőt ért.

— Pályázat gyakornoki állásra a vármegyéhez. *Fischer* Béla alispán a vármegyéhez közigazgatási gyakornoki állásra hirdet pályázatot. A kérvények beadási határideje november 15.

— Meghalt *Gaál Gáspár*. A magyar közvélemény már napok óta őszinte aggodással figyelt *Gaál* Gáspár betegágya felé, aki súlyos meghűlés után tüdőgyulladásban vívódott a halállal. A kór hatalmasab lett és szerdán délután 3 órakor győzedelmeskedett a szervezet felett. *Gaál* Gáspár puritán egyénisége, önzetlensége, higgadtsága, uri harcmodora az egész ország s így politikai ellenfelei tiszteletét is kivívta s mély fájdalommal állják körül kihűlt tetemét. Halála talán éppen most pótolhatatlan úri hagyományok közéletben, amikor az ő higgadtságára, tisztánlátására volna szükség, amely bizonyosan megtalálta volna a magyar nemzeti erő összefogásának útját akkor, amikor célkitűzései az új kormány programjában is legnagyobbbrézt helyet találtak.

— Új vezetőt kap a pécsi pénzügyigazgatóság. A pénzügyminiszter *Kovács* Zoltán dr. miniszteri tanácsost, a pécsi kir. pénzügyigazgatóság eddigi vezetőjét állásától felmentette és a pénzügyminiszteriumba rendelte be szolgálatára. *Kovács* Zoltán dr. 1921. októberében került Pécsre s tiz esztendeje vezeti a pénzügyigazgatóságot. A pénzügyigazgatóság ideiglenes vezetésével a közbecsülésben álló *Halász* Antal pénzügyi főtanácsost, az eddigi h. igazgatót bízták meg.

— Postai közlemény. A m. kir. posta értesíti a közönséget, hogy folyó hó 30-án (vasárnap) délelőtt 8 órától 11 óráig pénzfelvételi szolgálatot tart.

Fellernél a Legényegyletben
vasárnap
össztánc.

— Dugulás és aranyeres bántalmak, gyomor- és bélzavarok, máj- és lépduzzadás, hát- és derékfájás ellen a természetadta „*Ferenc József*“ keserűviz, naponta többször bevéve, hatatos segítséget nyújt. Tudományos megfigyelések beigazolták, hogy a *Ferenc József* viz alhási megbetegedések eseteiben gyorsan és mindig enyhén hat. A *Ferenc József* keserűviz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

— Állásvesztésre ítélték *Kinneth* vármegyei másodjegyzőt. A közléni jegyzők közül többen feljelentést tettek *Fischer* Béla alispánnál *Kinneth* Viktor vármegyei másodfőjegyző ellen, hogy arcképes igazolványuk kiállítása fejében 16 pengőt adtak át és se az igazolványt, sem pedig a pénzt vissza nem kapták. Az alispán nyomban vizsgálatot rendelt el, amely megállapította, hogy *Kinneth* többektől vette át a pénzt, amely végösszegben többszáz pengőre rug, de más hivatali szabálytalanságot is találtak. Az alispán felfüggesztette állásától a megtévedt másodfőjegyzőt, aki fölött most ítélezt *Szapáry* Lajos gróf elnöklésével a fegyelmi bizottság, amely állásvesztésre ítélte, feleségének azonban özvegyi nyugdíjilletmény címen a fizetés felét meghagyta. A másodfőjegyző az ítélet ellen felebbezést jelentett be a belügyminiszterhez.

— Üzletegyesítés. Újvárosházában levő festéküzletemet nov. elején áthelyezem a Szt. Háromság u. 7. sz. alatt levő drogériába. Ugy a drogéria, mint a festékszakmába vágó összes cikkeket ezental is raktáron tartom. A n. é. közönség szives pártfogását továbbra is kérem. *Meltzer* Emil.

— A református egyház gondnoki hivatala felkéri azokat a híveket, akik még 1932. évi egyházi adójukkal tartoznak, haladéktalanul fizessék be, mert az egyház nem tud eleget tenni fizetési kötelezettségének. November hó folyamán a városi végrehajtói hivatalnak lesznek átadva a hátralékosok. Hivatalos pénztár órák: szombaton délután 2–5 ig és vasárnap délelőtt 11–12 óráig.

— Az új kormány programja. *Gömbös* Gyula miniszterelnök aláírásával szerdán jelent meg az új kormány 95 pontból álló munkaprogramja. Az abban foglaltakat minden pártpolitikus aláírja, mert legnagyobb részben mindazon követelések benne vannak, amelyeket a legújabb magyar politika felvetett s amelyeket a közvélemény általában helyesnek talált. A program legfontosabb pontja a vége, amely *Gömbös* mondásával zárja le a hosszú munkatervet: «Minden program annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle.» Ha *Gömbös* ezekből a felét megvalósítja, már nagyon sokat tett. Az egész ország a legnagyobb érdeklődéssel várja a beigért tetteket s ezek fogják az igazi programot adni.

HIRDESSEN
A MOHÁCSI HIRLAPBAN

A Katolikus Népszövetség országos ujjaalakítása.

A magyar katolicizmus vezető-tényezői megvannak győződve arról, hogy a Katolikus Népszövetségre, mint az ország katolikusait legalább a legfontosabb kérdésekben egységesen irányító, tehát szervezett táborára, mindnagobb szükség van, azért országszerte ujjaalakítja a Katolikus Népszövetséget. E célból visszaállította a régebbi időben népszervé lett intenzívebb belső életet, kiadványainak számát és szervezeti formáját. Ezzel kapcsolatban megkönyvitette a szervezetek alakítását, a tagok jelentkezését is. Beállította a megyei szervezeteket, hogy ezek közlebbi kapcsolataiknál fogva állandó agitációt és szélesebb népszolgálatot teljesíthessenek.

Az évi tagsági díj 1 pengő. Ezen 1 pengő tagsági díj után a naptáron kívül évenként 4 időszaki folyóirat is jár. Ehhez járulnak természetesen az ismert egyéb népszolgálatok, mint pld. jogi és a gazdasági tanács. A folyóiratok különben havonként is megjelennek (évenként 10) s ezeket kézbesítésükkor a szervezettől 10 fillérjével is átvehetik a tagok.

A Kat. Népszövetség központi vezetősége azt reméli, hogy a katolikus vezető-tényezők méltány fogják a Kat. Szövetség megnövekedett feladatait és érte készek az eredményes munkára. Ezek közül sokan kapcsolatban voltak már és vannak most a Kat. Népszövetséggel, mely mint mozgalom a legjelentősebb tényező volt az országban és volt idő, amikor szinte történelmi feladatokat tudott megoldani. Minden tudnivalóért a Katolikus Népszövetség központjához sziveskedjenek fordulni az érdeklődők (Budapest, IV., Veres Pálné utca 9. I. emelet 2)

— A biztosított ügyfelek védelme. Nagyarányu mozgalom indult meg a városban. A belügyminiszter jóváhagyott rendeletével megalakult Budapesten a „Biztosítottak Országos Egyesülete”, mely intézmény a biztosítások minden ágában az ügyfelek érdekeit óhajtja önzetlenül szolgálani. Egyrészt a biztosítási eszmének nemzetgazdasági szempontból való fontosságára, alapos megismerésére akarja a társadalom figyelmét, ismeretterjesztő előadások, felolvasások, stb. keretében felhívni, de másrészt minden bajbajutott, kárt szenvedett, vagy biztosító intézetével szemben álló ügyfélnek rendelkezésre áll felvilágosítással, szaktanácsal. Az egyesület nagy súlyt helyez a szegénysorsu emberek védelmére: így a balesetsújtotta szegény emberek kártalanítására törekszik és azt akarja keresztülvinni, hogy az anyagi bajokkal küzdőknek, kfknek 1935. évre valorizált biztosításuk van, lehetőleg azonnal pénzükhöz jussanak. A „Biztosítottak Országos Egyesülete” élén: Tabódy Tibor, dr. Usetty Béla, gróf Hu-

nyady Ferenc, Griger Miklós, Csikvády Ernő országgyűlési képviselők, Balthazár Dezső dr. püspök, vitéz Árvátfalvy Nagy István, a „Honsz” elnöke, dr. Bakonyi Pál. az „Ügyvédotthon” elnöke és még sok közéleti szerepet vívő férfi áll az egyesület az ország minden jelentősebb városában vidéki kirendeltséget állított fel, közismert helyi urak vezetés alatt, hogy a biztosított ügyfelek minél gyorsabban jussanak tanácshoz, segítséghez. De addig is míg ez megtörténik, szívesen nyújt díjtalan felvilágosítást bármily ügyben, választélagos megkeresésre, a „Biztosítottak Országos Egyesülete”, (Budapest, IV., Curia utca 2. szám alatt.)

— Öt hónapi fogházra ítélték el Topálovicsot. Mult hét péntekén került főtárgyalásra a pécsi kir. törvényszéken Topálovics János ügye, amelyet Vass egyesbíró tárgyal. Topálovics beismerte tettét, de azzal védekezett, hogy a gazdasági válság áldozata. A nagy adósságra megvett szőlőbirtok törlesztése és kamatai terheltek meg súlyosan s ezzel szemben a borárak katasztrofálisan leestek. Ezért nyult idegen pénzhez 1928-ban Amely összeg lassan 17 ezer pengőre emelkedett. A bizonyítási eljárás befejezése után a bíróság a vádbeli cselekményt vétségként minősítette s Topálovicsot 5 hónapi fogházra ítélt. Az ügyész és a vádlott is az ítéletben megnyugodtak s így az jogerős lett. Az Armentesítő Társulat képviselőjét kárterítési igényével a törvényszék polgári útra utasította. Topálovics azon kérését, hogy a büntetés megkezdését később kezdhesse, teljesítette a bíróság.

— Vasárnapi munkaszünet. Lapunk más helyén hoztuk a Credo vasárnapi üléséről szóló közleményünket, amely szerint a Credo a teljes vasárnapi munkaszünet mellett foglalt állást. Mint értesülünk a Credo nemcsak határozatot hozott erről, de mozgalmat is indít ennek megvalósítása érdekében. Egyizben már volt hasonló mozgalom, amikor is megállapítható volt az, hogy a kereskedők és iparosok tekintélyes része a teljes munkaszünet mellett van. Ideértendők nemcsak a keresztény vallásúak, hanem a másvallásúak is. Nagyon sok városban meg van már a teljes vasárnapi munkaszünet s bevált minden tekintetben, tehát meg lehet nálunk is csinálni. Egy kis jóakarattal kell hozzá s akkor sikerülni fog. Örülünk, ha a kereskedők és az iparosok teljes számban így vélekednek s a maguk érdekszervezeteikkel is támogatják ezt az eszmét.

— Elveszett egy becsomagolt barna ruha az Eszéki vámtól a Tomori utcáig. Kérelki a becsületes megtaláló adja le lapunk kiadóhivatalába.

IDŐJÁRÁS.

A mohácsi m. kir. téli gazdasági iskola meteorológiai állomása jelent: Október hó 21-től október 28-ig

Mohácson

a hőmérsékleti maximum + 17 C°
a hőmérsékleti minimum + 2 C°
csapadék 9,7 mm. volt.

IGAZGATÓSÁG

— A Magyar Rokoksegélyző és Nyugdíjgyelet mohácsi 25. sz. fiókja okt. hó 30-án, vasárnap délután 3 órakor a Tóth-féle vendéglőben levő egyeleti helyiségében választmányi ülést tart. A tárgysorozat fontosságára való tekintettel a választmányi tagok minél nagyobb számban való megjelenését kéri az elnökség.

— Felhívás. A polgármester megállapította, hogy a legtöbb szőlősgazda az idei must bejelentésére vonatkozó kötelezettségének még nem tett eleget. Felhívja a polgármester az összes bortermelőket, hogy az idei termésteiket legkésőbb november hó 5 ig a városi adóhivatalban jelentésük be, felhívja továbbá a kiegyezett és fogyasztási adókat még ki nem fizetett termelőket, hogy hátralékos fogyasztási adójukat november hó 15 ig annyival inkább rendezzék, mert a város a jövő évben csakis azokkal a termelőkkel fog kiegyezni, akik a fenti időpontig termésteiket bejelentik és hátralékos fogyasztási adójukat kifizetik. De az egyezség feltételül köti ki továbbá a város azt is, hogy a kismértékben való italméréssel nem bíró bor-eladásait a városi adóhivatalban mindig 24 óra alatt pontosan bejelentésük, mert ezen bejelentések elmulasztása kihágást képez, ami az egyezség mellőzését és a mulasztó termelő pin-céjének szigorú ellenőrzés alá való vételét fogja eredményezni. Ezért a polgármester nyomatékosan figyelmezteti az érdekelt szőlősgazdákat a hátralékos fogyasztási adó megfizetésére, továbbá az idei termés, valamint az eladások pontos bejelentésének kötelezettségére.

— Ha fáj a feje és szédül, ha teltséget, bélizgalmat, gyomorégést, mellszorulást vagy szivdobogást érez, igyék minél előbb valódi „Ferenc József” keserűvizet.

— Súlyos vasuti szerencsétlenség Pécsen. Szerdán délután végzetes vasuti szerencsétlenség történt Pécsen, amelynek áldozata Bartók Béla vasuti alkalmazott, dr. Bartók Lajos városi aljegyző édes testvére. Bartók Béla a főpályaudvarról a kiszállomás felé tartott s ennek közelében játszó futballistákat nézte. Ezekben a percekben jött a kiszállomás felől az északi személyvonat. Bartók abban a hiszemben, hogy holtvágányon áll, nem figyelt a vonat jelzésére, amely elkapta és több méteren keresztül magával hurcolta. A mozdonyvezetőnek csak nagy nehezen sikerült a vonatot megállítani, melynek kerekai Bartók mindkét lábát borzalmasan összeroncolták. A klinikára vitték, ahol mindkét lábát amputálni kellett. Bartók kihallgatásakor hangsúlyozta, hogy a saját figyelmeletlensége volt a baleset okozója s a mozdonyvezetőt nem terheli felelősség.

— Olcsó almafa oltványok. A város polgármestere hirdetményt adott ki, amelyben felhívja a gazdákat figyelmét a vármegyei mintagyümölcsös faiskolájára. A mintagyümölcsösben ezidő szerint 3167 db kiváló minőségű 3 éves különféle almaoltvány eladó, darabonként 45 fillérért. Az olcsó

oltvány külön előnye az, hogy mohácsi talajban nő fel.

— Uj százpengősök. A Magyar Nemzeti Bank új százpengős bankjegyeket bocsátott ki, amelyeket már a budapesti bankokhoz el is juttattak. Az új százpengősön Máttyás király arcképe díszíti s igen szép kivitelű. A fővárosi lapok klisében közlik s jó lesz mindenkinek megnézni, mert eredetiben nagyon kevesekhez jut majd el.

— Anyakönyvi bejegyzések szerint 1932. évi október hó 21-től 1932. évi október hó 28 ig. **Születések:** Husz Julianna, Horváth Mária, Müller Ferenc, Horvát Ilona, Czvenk Ferenc. **Házasságkötések:** Szajkó László és Kocsánsi Borbála, Eisler Ádám és Fischler Mária, Pánki János és Sárközi Róza. **Haldolások:** özv. Viczi Istvánné 53 éves, özv. Hegedüs Jánosné 52 éves, Facska Ferenc 35 éves, Németsvarga György 60 éves, Cselinác Márton 78 éves.

SPORT.

Az MTE vasárnap Pécsre megy bajnoki mérkőzésre a PAC legénysége ellen. Ugy a PAC, mint az MTE igen nagy multra tekinthetnek vissza. Tekintélyük azonban mintha újabban kissé megkopott volna. Mindkét csapat súlyos vereséget szenvedett legutóbb (1 : 8, MTE 0 : 5) és ezt akarja kiköszörölni egy győzelemmel. Pillanatnyilag mindkét csapat egyformán kullog a tabella végén. Egyik csapat győzelme tehát a másiktól való szabadulást jelentené. Ilyenformán igen erős küzdelemre lesz kilátás. Az MTE valószínűleg a „pécsbányatelepi” csapattal áll ki a játékra és a csapat tengelyében újra Dichterl. Szó lehet még Nagy játékról is, ha addigra kiheveri sérülését és ebben az esetben Herner esne ki a csapatból.

A tabella állása a 8. forduló után:

1	PVSK	7	7	0	0	34:	7	14
2	TSE	7	5	1	1	27:	10	11
3	PEAC	6	4	1	1	12:	6	9
4	NSE	6	3	3	0	15:	9	9
5	SSE	6	3	2	3	12:	18	8
6	DPAC	7	3	1	3	14:	11	7
7	DVAC	7	2	2	3	15:	9	6
8	PSC	7	1	2	4	14:	25	4
9-10	PAC	7	1	2	4	10:	25	4
9-10	MTE	8	2	0	6	8:	20	4
11	KSE	7	0	2	5	8:	29	2

Szerkesztői üzenetek.

Objektív. Igaza van, a vége hasonló a széksői vitához, másról írunk. Ide iktatjuk levele kivonatát... «Tudományos szempontból az összes mohácsi élelmiszerüzletekben lehetne kifogásolni valót találni. De ugyancsak erősen kifogásolandó egészségügyi szempontból pld. a kézfogás, a...lányok vizyáznai... a csokolózás. Mindkettő a baktériumok terjesztője. A csokolózásnál különösen ügyelni kell a bajszra, amely egyenesen rakodó helye különféle bacillusoknak és bacilláknak. Isten mentsen egy bajszossal csokolózni!... Az apa, az anya ne csókolja meg a gyereket sem, mert hátha betegséget ad át neki... és így tovább.» Egyébként a vitát mi teljesen bezártuk.

Felolós szerkesztő:
BÁN ANDRÁS.
Laptulajdonos és kiadó:
FRIDRICH OSZKÁR.

Tompa Mihály ucca 2. sz. alatt levő Pócsai féle

üzlethelyiség

kiadó. Érdeklődni lehet:

Schleicher József, sütőnél.

Eladó

Mohácson, a Budapesti országút és a Duna mellett 5 katasztrális hold

prima szőlő és 3 hold szántóföld

gazdasági épülettel, két présházzal és teljes felszereléssel. *Cim a kiadóhivatalban.*

2773. sz. 1932. vht.

Árverési hirdetmény.

Dr. Szivér Lajos mohácsi ügyvéd által képv. Schuck Antal javára végrehajtást szenvedő virágosi lakosok ellen 1700 P tőkekövetelés és járulékaik erejéig a mohácsi kir. járásbíróóság 1932. évi 3156. sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőktől 1932. évi szeptember hó 24-én lefoglalt 1501 pengőre becsült ingóságokra a mohácsi kir. járásbíróóság fentiszámú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak 1908. évi XLI. t. c. 20. § a alapján fentirt valamint zálogot szerzett más foglaltatók javára is végrehajtást szenvedő lakásán Virágoson a vendéglőben, majd folytatólag végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására határidőül 1932. november hó 5. napjának délután 1/2 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt butorok, sertések, tehén, bika, csikók, hordók s egyéb ingóságokat a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is, de legfeljebb 2/3-ért elfogom adni még akkor is, ha a bejelentő fél a helyszínen nem jelenne meg, ha csak ellenkező kívánságot nem nyilvánít.

Felhívom mindazokat, kik a befolyó vételárból végrehajtható követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben korábbi zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, igényüket az árverés megkezdéséig nálam írásban vagy szóval jelentsék be.

Mohács, 1932. évi október hó 16-án.

Pogány Vilmos
kir. bír. végrehajtó.

Külföldi bélyegek

nagy választékban kaphatók
Fridrich Oszkár
könyvkereskedésében.

Vadászok!

Eladó — jutányos áron —

1 drb 5 lövetű 16-os Brauning fegyver sörétes

CIM A KIADÓHIVATALBAN.

20 FILLÉRES REGÉNYEK

egész sorozata

Kapható:

FRIDRICH OSZKÁR

könyv- és papirkereskedésében, Mohács.

Ültessen fákat!

Utak, templomterek, temetők fásítására vadgesztenye, juhar, szilfa, nyárfa, fenyők stb.

Mindenféle gyümölcsfa,
de különösen szép alma, szilva, cseresznye, őszibarack és törpe körtefák előnyösen beszerezhetők:

Kött Jenő kertészete, Pécs.

Kérjen árjegyzéket!

Házi turó

a tejszarnokban 1 kg. 60 fillér
sovány turó 1 kg. 24 fillér

Tejföl

23—24% zsirtartalmu édes pasztörözött tejszínből 1 liter 1.— P.

Fridrich Oszkár könyvnyomdája, Mohács.

Piaci árak a szerdai heti piacra

Buza	76-os	12.50 P
Zab	—	7.— P
Rozs	—	7.— P
Árpa	—	7.50 P
Tengeri morzs.	—	6.— P
Tengeri esőves	—	4.— P
Bab	—	9.50 P

Üzletáthelyezés.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy Tisza István uccában levő mészáros és hentes üzletemet özv. Szeiboldné házába (azelőtt Till mészárszék) helyeztem át. Naponta mindennemű friss hús kapható.

Téli vágást és füstölést elvállalok.

Szives pártfogást kér

KLAUSZ VILMOS
mészáros és hentes.

Eladó

Mohácson, a város főutvonalán 60 év óta fennálló jó forgalmú

kocsmá

felszereléssel, házzal együtt.

Cim a kiadóhivatalban.

Mohács megyei város polgármesterétől

5615/1932.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a Mező uccai és a kastélykerti városi faiskolákban több ezer darab kiültetésre alkalmas elsőrendű alma, körte, cseresznye, kajszinbarack stb. facsemete eladó. A csemeték akár az egyik, akár a másik faiskolában szabadon kiválaszthatók. A csemeték darabja 60 fillér, 25 darab vétele esetén 50 fillér, 50 drb vétele mellett 40 fillér.

A csemeték a külvárosi róm. kat. iskola igazgatójánál: **Schneider Lajosnál** válthatók a vételár azonnali lefizetése mellett.

Mohács, 1932. évi október hó 28.

Dr. Margitay Lajos
polgármester.

Családi ház

3 szoba, fürdőszoba, vízvezetékkel, három éves gyümölcsös-kerttel

eladó. Cim a kiadóhivatalban és a Bán tőzsdében.